

[Rytter.]

gaaende Sædelighedsforbrydelser, at man nu ogsaa ubetinget kan drages til Ansvar, naar man krænker et Barn under 15 Aar, eventuelt under 18 eller 21 Aar. Vi billiger § 280 om Aager, § 298, der angaar Spørgsmaalet om Returkommission, og ligeledes § 299, der handler om de Debitorer, der paa forskellig Maade har foretaget Handlinger til Skade for deres Kreditorer.

I det store og hele er vi altsaa enige i de Udvidelser af det strafbares Omraade, der er foreslaaet. Kun angaaende eet Forhold er vi noget i Tvivl, nemlig med Hensyn til § 204 om Privat-Detektivvirksomhed, i hvilken Udstrækning Detektivvirksomhed skal forbydes, om man i Forslaget maaske er gaaet noget for vidt, eller om der muligvis, som jeg i alt Fald forstod paa Ministeren, kunde være Grund til at gaa lidt videre med Hensyn til Erhvervsforhold. Men det er et af de Spørgsmaal, som vi nu kan tage op til Drøftelse.

Jeg ser saa paa de Tilfælde, hvor man behandler Forbryderne strengere, enten paa Grund af Forbrydernes Forhold eller paa Grund af selve Forbrydelsen. Ogsaa her kan jeg sige, at vi billiger, at ondartede Tiggere kan faa en strengere Straf, at ligeledes Krænkelse af Husfreden kan straffes strengere, at der er foreskrevet strengere Straf for Bagvaskelse, at Straffen for Bedrageri er sat op, og at baade Maksimum og Minimum er sat op. Ligeledes, at Brugsstyveri kan straffes haardere under visse Forhold. Endvidere billiger vi § 52, hvorefter Bøde kan idømmes som en Tillægsstraf til anden Straf, naar vedkommendes Lovovertrædelse skyldes Vindesyge. Vi billiger, at der er visse Forbrydere, som man behandler særlig haardt, fordi man mener, det er den eneste Maade at faa dem til at makke Ret paa. Vi billiger saaledes §§ 74 og 75, der omhandler Drankere, § 83 om erhvervsmæssige Vaneforbrydere, overfor hvem Straffen kan forhøjes med indtil det halve eller eventuelt indtil det dobbelte, § 67, hvorefter man overfor professionelle Indbrudstyve, Voldsforbrydere, Sædelighedsforbrydere eller eventuelt Alfonsen under de Betingelser, som Loven i øvrigt foreskriver, kan benytte Sikkerhedsforvaring, hvor, som jeg et Par Gange har sagt, Minimum ifølge § 68 er 4 Aar, i Gentagelsestilfælde 8 Aar, men hvor Tidsrummet kan stige indtil 20 Aar og derefter kan forlænges.

Hvad angaar de Omraader, hvor Lovforslaget er mildere, skal jeg først omtale de Punkter, hvor Lovforslaget indskrænker det strafbares Omraade. Herom kan jeg i Kort-

hed sige, at vi fra vor Side ikke kan billige, at man har holdt Blasfemi ude, og at man har holdt Trusler ude, og heller ikke kan billige Formuleringen af § 229.

Med Hensyn til Spørgsmaalet Blasfemi forstaar jeg i og for sig, hvorfor den højtærede Justitsminister har holdt det ude — det fremgik ogsaa af Ministerens Forelæggelsestale. Ministeren har været i Tvivl, men han har set paa det rent faktiske, om der har været mange Domme for dette Forhold eller ikke, og Ministeren har saa sluttet, at da der ikke har været mange Domme, maa vi hellere holde det Spørgsmaal helt ude. Man forstaar denne Betragtning, men det forekommer mig, at man ikke kan billige den. Jeg tror, det er et af de Omraader, hvor Befolkningens Følelser kan krænkes paa det groveste. Kritik er altid berettiget, og det har man Lov til at fremkomme med, naar det blot sker under sømmelige Former; men man kan ikke fra nogen Side billige Udtalelser, der blot gaar ud paa at haane og spotte. Givet er det, at mange føler sig krænket derover, og der er jo intet Hensyn at tage til vedkommende, der fremsætter slige Udtalelser, thi han kan forme sine Betragtninger som en Kritik, hvilket han har Lov til, han behøver ikke ligefrem at optræde som den, der vil haane og spotte. Vi fra vor Side mener, at Bestemmelsen om Blasfemi bør blive staaende, fordi det er Følelserne, der her rammes, Følelser, som mange mener er berettigede, og fordi alle maa være enige i, at de, som gør sig skyldige i dette Forhold, ikke skal have nogen Beskyttelse derved, at de ikke kan drages ind under det strafbares Omraade. Det vil være glædeligt, hvis der stadig vil blive forholdsvis faa Domme paa dette Omraade; men jeg synes ikke, at vi helt kan slette denne Bestemmelse af Straffeloven. Jeg kan ikke her se noget Modhensyn. Selvfølgelig maa vi fjerne et Forhold fra det strafbares Omraade, naar overvejende Modhensyn gør sig gældende, men det kan jeg ikke se er Tilfældet her.

Paa lignende Maade med Hensyn til Trusler. Det forekommer mig, at hvad man har set i den senere Tid, opfordrer til Bibeholdelse af den Bestemmelse, vi har om Trusler i den gældende Straffelovs § 299, nemlig at man kan gribe ind overfor den, som undsiger en anden eller truer med Brand eller anden Ulykke, selv om der endnu ikke er begaaet en Forbrydelse.

Jeg nævner endvidere Omgængelse mod Naturen, altsaa den nugældende § 177 og Lovforslagets § 229. Jeg sagde før, at jeg forstod, at man udenfor det strafbares Om-